

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּרוּמָה – תְּצִיָּה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י"ג - חלק ו'

קונטרס 366

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

גאלת הרשב"י

תלו

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

אפן ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

אפן ג: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

וכן יש אפן ד' ואפן ה' ל 45 אנשים.

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מפל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם,

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי

תבת נח – שהוא "הזהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! – אל תגידו לא יכלנו!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי למוד הזהר הקדוש הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחזיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על כן זהירות, ספנה! לא לפל ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מגול זה משכהו לבית המדרש, וכו'... (סנהדרין נב).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ודמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית: תבאמו ותטעמו

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידך: (יח) ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת משפטים: והזהרת אתה את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלקים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: (שמות פרק יח כ-כא).

אנו מתארגנים למנות שרי אלקים, שרי מאות, שרי חמשים ושרי עשרת, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, ולעשות סיומים מדי יום ביומו, [לפי הזהר היומי המחלק ל' 354 יום 6-7 דפים ליום] להצלת עם ישראל.

נא למלאות השמות, ולחלק את סדר הלמוד לפי הטפס המובא בספר "תיבת נח".

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרק על ידי למוד הזהר הקדוש נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ויתקיים בנו ההבטחה של הנביא יחזקאל (לו כה), "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם:

לכל ישראל האיר, בסוד תורה הבהיר, כאור החמה מזהיר, אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם:

החבא בתוך מערה, מפני הגזרה, שם למד סתרי תורה, אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם:

כַּחֲדָא אֲשֶׁתְּתַפּוּ. הָאֶרֶץ, דְּכִתִּיב, (תהלים ח) מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאֶרֶץ. (ישעיה
ו) מלא כל הארץ כבודו.

יְהוּ רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, עֲתִיקָא
לְזַעֲיָרָא, אֲתַפְּרֵשׁ, וְאֲתַדְבֵּק. לָא אֲתַפְּרֵשׁ מִמֶּשׁ פּוּמָא מְמַלְל רְבִרְבָן.
אֲנִתִּיק וְאֲתַעֲטֹר בְּכַתְרִין זַעֲיָרִין, בְּחַמְשָׁה זַיְנִין מַיִם, וּכְתִיב (במדבר יט) וְנָתַן
עָלָיו מַיִם חַיִּים. (ירמיה י) הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. (תהלים קטז) אֲתַהֲלֶךְ
לִפְנֵי יי' בְּאֶרְצוֹת הַחַיִּים. (שמואל א כה) וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנָי צְרוּרָה וְגו'. וְעַץ
הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בֵּין מַיִם לְמַיִם. מַיִם שְׁלִימִין,
וּמַיִם דְּלָא שְׁלִימִין. רַחֲמִין שְׁלִימִין, רַחֲמִין דְּלָא שְׁלִימִין.

וַיֹּאמֶר יי' לֹא יְדוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשַׁגְם הוּא בְּשֹׁר. (בראשית ו) וַיֹּאמֶר
יי', כִּד אֲתִישְׁבָא בְּזַעֲיָרָא. מִכָּאן (נ"א דְכַד אֲמַר בְּשֵׁם אֲמַר) (לזכר) דְּבַר.
דְּעִתִּיקָא סְתִים קְאָמַר לֹא יְדוֹן רוּחִי בְּאָדָם דְּלַעֲיָלָא, מְשׁוּם דְּבַהֲהוּא רוּחָא
דְּאֲתַנְשְׁבָא מִתְרִין נוֹקְבִין דְּפִרְדִּשְׁקָא, מְשִׁיף לְתַתָּאי.

וּבְגִין כִּף פְּתִיב (ימי עולם) וְהָיוּ יָמָיו מְאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה. יו"ד שְׁלִים וְלֹא
שְׁלִים. י' בְּלַחֲדוּדֵי מְאָה. תְּרִין אֲתוּוֹן תְּרִין זְמַנִּין, מְאָה וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה. י' בְּלַחֲדוּדֵי כַד (דף קע"ט ע"ב) אֲתַגְלִיא בְּזַעֲיָרָא, אֲתַמְשֹׁף בְּעֶשֶׂר אֲלָפִין
שָׁנִין. מִכָּאן פְּתִיב, (תהלים קלט) וַתִּשֶׁת עָלַי כַּפְּכָה.

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאֶרֶץ, (בראשית ו) הִינֵנוּ דְכִתִּיב וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה
רְאִשִׁים. מְאָתָר דְּאֲתַפְּרֵשׁ גִּנְתָא, אֲקָרִי הַנְּפִילִים, דְּכִתִּיב וּמִשָּׁם
יִפְרֹד. הָיוּ בְּאֶרֶץ בְּיָמֵם הָהֵם, וְלֹא לְבַתָּר זְמַנָּא. עַד דְּאָתָא יְהוֹשֻׁעַ, וּבְנֵי
הָאֱלֹהִים אֲסֻטְמְרוּ.

עַד דְּאָתָא שְׁלֵמָה וּבְנוֹת הָאָדָם אֲתַפְּלָלָא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (קהלת ב)
וַתַּעֲנוּגוּת. תַּעֲנוּגִים לֹא קָאֲרִי (תענוגים לא קארי) בְּנֵי הָאָדָם (נ"א דְאֲתַרְמִיו) דְּאֲתַרְמִיו
מֵהָאֵי רוּחִין אַחֲרִינִין, דְּלֹא אֲתַפְּלָלוּ בְּחַכְמָה עֲלָאָה, דְּכִתִּיב, (מלכים א ה) וַיִּי'
נָתַן חֲכָמָה לְשְׁלֵמָה, וּכְתִיב (מלכים א ה) וַיַּחֲפֵם מִכָּל הָאָדָם. מְשׁוּם דְּהָנִי לֹא
אֲתַפְּלָלוּ בְּאָדָם.

וַיִּי' נָתַן חֲכָמָה, ה' עֲלָאָה. וַיַּחֲפֵם, דְּמִינָה אֲתַחֲפֵם לְתַתָּא. הֵמָּה הַגְּבוּרִים
אֲשֶׁר מְעוֹלָם, עוֹלָם דְּלַעֲיָלָא. אֲנָשֵׁי הַשָּׁם, דְּאֲתַנְהֵגֵן בְּשָׂמָא. מְאִי
שָׂמָא. שָׂמָא קְדִישָׁא, דְּאֲתַנְהֵגֵן בֵּיהּ דְּלֹא קְדִישִׁין לְתַתָּא, וְלֹא אֲתַנְהֵגֵן אֲלֵא
בְּשָׂמָא. אֲנָשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, וְלֹא אֲנָשֵׁי הוּי"ה. לֹא מְסִתִּים סְתִימָא, אֲלֵא
גְרִיעוּתָא, וְלֹא גְרִיעוּתָא אֲנָשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, מִכָּלְלָא דְּאָדָם נִפְקוּ, פְּתִיב (תהלים
טז) אָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין, אָדָם בִּיקָר, בְּיָקִירוּ דְּמִלְּפָא, בַּל יִלִּין, בַּל רוּחָא.

תריסר מלפי קרבא, בשבעה. שבעה. מלפין בארעא, אתחזיאו נצחי
קרבא. תשעה דסלקין בדרגין, דרהטין ברעותהון, ולית דימחי
בידיהון. חמשה מלפין קיימין בבהילו, לקמי ארבע לא יכלין למיקם.
ארבע מלפין נפקין לקדמות ארבע, בהון תליין פענבין באתפלא צירין
בהו שבעה רהיטין. סהדין סהדותא ולא קיימין בדוכתייהו. אילנא
דמבסם יתיב בגו. בענפוי אחידן ומקננן צפרין. תחותוי תטלל חיותא
דשליטא בההוא אילנא בתרי כבישין, למיהף בשבעה סמכין סחרגיה,
בארבע חיוון, מתגלגלין בארבע סטרין.

חויא דרהיט בש"ע דלוגין, דליג על טורין, מקפץ על גבעתא, דכתיב,
(שיר השירים ב) מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות. זנביה בפומיה,
בשנוי, נקיב בתרין גיסיין. פד נטיל גיסטרא אתעביד לתלת רוחין.

כתיב ויתהלך חנוף את האלהים. וכתיב (משלי כב) חנוף לנער על פי דרבו.
לנער הידוע. את האלהים, ולא את יי'. ואיננו, בשם זה, פי לקח
אותו אלהים להקרא בשמו. תלת בתי דינין, ארבע אינון. ארבע בתי דינין
דלעילא. ארבע לתתא. דכתיב, (ויקרא יט) לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמשורה. דינא קשיא. דינא דלא קשיא, דינא בשקולא, דינא
דלא בשקולא. דינא רפוא. דינא דאפילו לא האי ולא האי.

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה. החל האדם לרב. היינו דכתיב
בשגם וגו', האדם דלעילא. וכתיב על פני האדמה. (שמות לד) ומשה לא
ידע כי קרן עור פניו, היינו דכתיב, (בראשית ג) כתנות עור. קרן, דכתיב, (שמואל
א טו) ויקח שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בקרן, (תהלים פט) ובשמה
תרום קריננו. (תהלים קלב) שם אצמיח קרן לדוד. היינו עשיראה דמלפא.
ואתיא מן יובלא דהיא אימא, דכתיב, (יהושע ו) והנה במשוף בקרן היובל.
קרן ביובלא אתעטר עשיראה באימא. קרן, דנטיל קרן וריוח לאתבא
רוחיה ליה.

והאי קרן דיובלא הוא. ויובל ה'. וה' נשיבא דרוחא לכלא. וכלא תייבין
לאתרייהו, דכתיב, (ירמיה א) אהה יי' אלהים, פד אתחזי ה' לה', יי'
אלהים אתקרי שם מלא וכתיב (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו פיום ההוא. (ס"א פד
אתחזר ה' לה' ואסתלק י' פורענותא אתי לעלמא ואי לאו בשביל אדם יהו"ה לא אתקניום עלמא וכלא אתתרב ועל דא
כתיב ונשגב וגו') על פן סתים ואתעטר צניעותא דמלפא, דהיינו ספרא
דצניעותא. זפאה (נ"א למאן דנפק ודע) למאן דעאל ונפק וידע שבילוי וארחוי.

פְּרֹשֶׁת תְּצַוֶּה

וְאֵתְּהָ תְצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' (שמות כז) וְאֵתְּהָ הַקָּרֵב אֲלֶיךָ אֶת אֶהְרֹן אַחֶיךָ וְגו'. אָמַר רַבִּי חִיָּיא, מָאֵי שְׁנָא הֲכָא מִבְּכַל אֶתְר, דְּכֹתִיב וְאֵתְּהָ הַקָּרֵב אֲלֶיךָ וְאֵתְּהָ תְדַבֵּר אֵל כָּל חֲכָמֵי לֵב. וְאֵתְּהָ תְצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (שמות ל) וְאֵתְּהָ קַח לָךְ בְּשָׂמִים רֵאשׁ מֵר דְּרוּר. אֶלְא כִּלְא פְרָזָא עֲלָאָה אִיהוּ, לְאִכְלָלָא שְׂכִינְתָא בְּהַדְיָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, נְהוּרָא עֲלָאָה, וְנְהוּרָא תַתָּאָה כְּלִיל בְּחָדָא, אֶקְרִי וְאֵתְּהָ. כְּמָה דְאֵתְּ אָמַר (בַּחמיה ט) וְאֵתְּהָ מְחִיָּה אֶת כְּלָם. וְעַל דָּא לֹא כְּתִיב, וְהִקְרַבְתָּ אֶת אֶהְרֹן אַחֶיךָ. וְצוּיְתָ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְדַבְרַתְּ אֵל כָּל חֲכָמֵי לֵב. בְּגִין דִּהֵהוּא זְמַנָּא שְׂרִיָּא שְׂמֵשָׁא בְּסִיְהָרָא, וְאִשְׁתַּתַּף כִּלְא כְּחָדָא, לְשְׂרִיָּא עַל אוּמְנֹנְתָא דְעוּבָדָא. אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר, מַהֲכָא, (שמות לו) אֲשֶׁר נָתַן יי' חֲכֻמָּה וּתְבוּנָה בְּהֵמָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר מַהֲכָא, וְאֵתְּהָ תְדַבֵּר אֵל כָּל חֲכָמֵי לֵב אֲשֶׁר מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכֻמָּה. אֲשֶׁר מְלֵאתִים מִיבְעֵי לִיָּה. אֶלְא אֲשֶׁר מְלֵאתִיו, לִהְיוֹא לְבָא, מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכֻמָּה. כְּמָה דְאֵתְּ אָמַר (ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יי' רוּחַ חֲכֻמָּה וְגו' וְעַל דָּא אֲצַטְרִיף אֲשֶׁר מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכֻמָּה, דְּשְׂרִיָּא שְׂמֵשָׁא בְּסִיְהָרָא בְּאִשְׁלָמוּתָא דְכִלְאָ, וְעַל דָּא אֶתְרִשִׁים כִּלְא בְּכָל אֶתְר. אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר, אִי הֲכִי הֲנִי וְאֵתְּהָ וְאֵתְּהָ, הִיאֵךְ מִתִּישְׁבֵּן בְּקִרְיָא.

אָמַר לִיָּה, כִּלְהוּ מִתִּישְׁבֵּן גִּינְהוּ. וְאֵתְּהָ הַקָּרֵב אֲלֶיךָ: לְיַחְדָּא בְּהַדְיָה, וּלְקָרְבָא בְּהַדְיָה, רְזָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת. וְאֵתְּהָ תְדַבֵּר אֵל כָּל חֲכָמֵי לֵב: בְּגִין דְּכִלְהוּ לֹא אֶתִּינְן לְמַעַבְדַּ עֲבִידְתָּא, עַד דְּרוּחַ קְדִישָׁא מְמַלְלָא בְּגוּוּיָהּ, וּלְחַשׁ לֹוּן בְּלַחִישׁוֹ, וּכְדִין עֲבָדֵי

פְּרֹשֶׁת וְאֵתְּהָ תְצַוֶּה

וְאֵתְּהָ תְצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וְאֵתְּהָ הַקָּרֵב אֲלֶיךָ אֶת אֶהְרֹן אַחֶיךָ וְגו' (שמות כז). אָמַר רַבִּי חִיָּיא, מָה שְׁוֹנָה כָּאֵן מִבְּכָל מְקוֹם, שְׂכַתוּב וְאֵתְּהָ הַקָּרֵב אֲלֶיךָ, וְאֵתְּהָ תְדַבֵּר אֵל כָּל חֲכָמֵי לֵב, וְאֵתְּהָ תְצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, (שמות ל) וְאֵתְּהָ קַח לָךְ בְּשָׂמִים רֵאשׁ מֵר דְּרוּר? אֶלְא הַכֵּל בְּסוּד עֲלִינְן הוּא, לְכִלְל הַשְׂכִּינְיָה עִמּוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אוּר עֲלִינְן אוּר פְּתוּחֹן כְּלוּלִים כְּאֶחָד, נְקָרְאִים וְאֵתְּהָ, כְּמוֹ שְׁנָאֵמַר (בַּחמיה ט) וְאֵתְּהָ מְחִיָּה אֶת כְּלָם. וְעַל כֵּן לֹא כְּתוּב וְהִקְרַבְתָּ אֶת אֶהְרֹן אַחֶיךָ. וְצוּיְתָ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְדַבְרַתְּ אֵל כָּל חֲכָמֵי לֵב. מִשּׁוּם שְׂבֻדְמֵן הֵהוּא מְאִירָה הַשְּׂמֵשׁ בִּירַח, וּמִשְׁתַּתַּף הַכֵּל כְּאֶחָד, לְשֵׁרוֹת עַל אֲמָנוֹת מַעֲשֵׂה הַמֶּשֶׁכֶּן. אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר, מִכָּאֵן (שמות לו) אֲשֶׁר נָתַן ה' חֲכֻמָּה וּתְבוּנָה בְּהֵמָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, מִכָּאֵן, וְאֵתְּהָ תְדַבֵּר אֵל כָּל חֲכָמֵי לֵב אֲשֶׁר מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכֻמָּה. אֲשֶׁר מְלֵאתִים צְרִיף לֹוּמַר! אֶלְא אֲשֶׁר מְלֵאתִיו - לְלֵב הֵהוּא מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכֻמָּה, כְּמוֹ שְׁנָאֵמַר (ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ ה' רוּחַ חֲכֻמָּה וְגו'. וְעַל זֶה צְרִיף אֲשֶׁר מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכֻמָּה, שְׁשׁוּרָה הַשְּׂמֵשׁ בִּירַח בְּשִׁלְמוּת שֵׁל הַכֵּל, וְעַל כֵּן נִרְשְׁמוּ הַכֵּל בְּכָל מְקוֹם. אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר, אַם כֵּן, אֵלוּ וְאֵתְּהָ וְאֵתְּהָ, אִיךְ מִתִּישְׁבִים בְּפִסְקִים?

אָמַר לוֹ, כְּלָם מִתִּישְׁבִים הֵם. וְאֵתְּהָ הַקָּרֵב אֲלֶיךָ - לְיַחְדַּד עִמּוֹ וּלְקָרְבַּ אֲצִלוֹ סוּד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ כְּמוֹ שְׁצִרִיף. וְאֵתְּהָ תְדַבֵּר אֵל כָּל חֲכָמֵי לֵב - לְפִי שְׂכָלֵם לֹא כְּאוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה עַד שְׁרוּחַ הַקְדוּשׁ מְדַבְּרַת בְּתוֹכֵם וְלוֹחֶשֶׁת לָהֶם בְּלַחֲשׁ, וְאֵז עוֹשִׂים עֲבוּדְתֵם.

ואתה תצוה את בני ישראל - רוח הקדש מצוה עליהם ומאירה עליהם לעשות מעשה ברצון שלם. ואתה קח לך - כמו שפרשנו, (שבתוב) ואתה הקרב אליך. ואלה כלם כאן במעשה של המשכן. שהכל נעשה בסוד זה.

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים כב) ואתה ה' אל תרחק אלייתי לעזרתי חושה. ואתה ה' - הכל אחד. אל תרחק - להתרחק מאתני להיות עולה האור העליון מלמטה. שהרי כאשר מתעלה האור העליון מלמטה, אזי נחשף כל האור ולא נמצא כלל בעולם. ועל זה נחבר בית המקדש בימי ירמיהו. ואף על גב שגבנה לבסוף, לא חזר האור למקומו כמו שצריך. ועל סוד זה שם הנביא שהוא שהתנבא על כך - ירמיהו. העלם של האור העליון, שעלה למעלה למעלה ולא חזר להאיר לבסוף כמו שצריך. ירמיהו - התעלה ולא חזר למקומו, ונחבר בית המקדש ונחשכו המאורות.

אבר ישעיהו, השם גורם הישועה, ולהחזיר האור העליון למקומו (ישעיהו) להאיר האור העליון ולעשות ישועה) ולבנות בית המקדש, וכל הטובות וכל האורות יחזרו כבראשונה. ועל זה שמותם של שני הנביאים האלו עומדים זה לעמת זה, בספת השם שגורם, וצרוף האותיות זו בזו גורמות מעשה, הן לטוב והן לרע. ועל סוד זה צרוף האותיות של השמות הקדושים, וכן האותיות בעצמן גורמות להראות סודות עליונים כדגמת השם הקדוש, שהאותיות בעצמן גורמות סודות עליונים קדושים להראות בהם. סוד הראשון - יו"ד, נקדה

עבדתא. ואתה תצוה את בני ישראל: רוח קדשא פקדא עליהו, ואתה קח לך: כמה עובדא ברעותא שלים. ואתה קח לך: כמה דאוקימנא. (דכתיב) ואתה הקרב אליך, והני כלהו, הכא בעובדא דמשפנא. דכלא אתעביד ברזא דא.

פתח רבי שמעון ואמר (תהלים כב) ואתה יי' אל תרחק אלייתי לעזרתי חושה. ואתה יי' פלא חד. אל תרחק: לאסתלקא מינן, למהוי סליק נהורא עלאה מתפאה. דהא כד אסתלק נהורא עלאה מתפאה, פדין אתחשף פל נהורא, ולא אשתכח כלל בעלמא.

ועל דא אתחבר בי מקדשא ביומי דירמיהו. ואף על גב דאתבני לבתר, לא אהדר נהורא לאתריה פדקא יאות. ועל רזא דא, שמא דההוא נביאה דאתבני על דא, ירמיהו. אסתלקותא דנהורא עלאה, דאסתלק לעילא לעילא, ולא אהדר לאנהרא לבתר פדקא יאות. ירמיהו: אסתלק ולא אהדר לאתריה, ואתחבר בי מקדשא ואתחשכו נהורין.

אבר ישעיהו, שמא גרים לפורקנא, ולא אהדרא נהורא עלאה לאתריה, (ישעיהו) לאנהרא ההוא נהורא עלאה ולמעבר פורקנא) ולמבני בי מקדשא, וכל טבין וכל נהורין, יתדרון פדבדקמיתא. ועל דא, שמחן דתרין נביאין אלין, קיימין דא לקבל דא, פגין דשמא גרים, וצרופא דאתון דא בדא, גרמין עובדא, הן לטב והן לביש. ועל רזא דא, צרופא דאתון דשמחן קדישין, וכן אתון בגרמיהו, גרמין לאתחזאה רזין עלאין, כגוונא דשמא קדישא, דאתון בגרמיהו, גרמין רזין עלאין קדישין לאתחזאה בהו.

רזא קדמאה, יו"ד, נקודה קדמאה (דף ק"ט ע"א)

דְקִימָא עַל תְּשֻׁעַ סְמִכִין דְסַמְכִין לָהּ. וְאִינוּן
קְיִימִין לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלָמָא. כְּמָה דְסוּפָא
דְמַחְשָׁבָה, נְקוּדָה בְתַרְרָאָה, קְיִימָא לְאַרְבַּע
סְטְרֵי עֲלָמָא. בַּר דְהָאֵי דְכָר, וְאִיהִי נֹקְבָא.

וְהָאֵי קְיִימָא בְלָא גּוּפָא, וְכַד קְיִימָא בְלִבוּשָׂא,
דְאַתְלַפֵּשׁ בְּהוּ, אִיהִי קְיִימָא עַל תְּשֻׁעַ
סְמִכִין, בְּרִזָּא דָּאָת ׀ בְּלָא עֵגוּלָא. וְאַף עַל גַּב
דָּאָת ס' אִיהִי בְּעֵגוּלָא, וְקְיִימָא בְּעֵגוּלָא. אֲבָל
בְּרִזָּא דְאַתּוּן חִקִּיקוּן, גּוּ נְקוּדֵי, טְהִירִין
לְעִילָא, אִינוּן בְּרַבּוּעָא, דְלִתְתָא אִיהוּ בְּעֵגוּלָא.

הָאֵי בְּרַבּוּעַ אִיהִי קְיִימָא בְּשִׁיעוּרָא דְתְשֻׁעַ
נְקוּדִין, תְּלַת תְּלַת לְכָל סְטֵר. וְאִינוּן
בְּשִׁיעוּרָא דְחוּשְׁבְּנָא תְּמַנְיָא נְקוּדִין, וְאִינוּן
תְּשֻׁעַ. וְאַלִין אִינוּן דְקְיִימִין מְרִזָּא דְבוּצִינָא
בְּרִיבּוּעָא בְּסַמְכִין תְּשֻׁעָה לְאָת יו"ד, נְקוּדָה
חֲדָא. אִינוּן תְּשֻׁעָה. אִינוּן תְּמַנְיָא בְּרִזָּא דָּאָת ׀
בְּרַבּוּעָא, כְּגוּוּנָא דָּא :: תְּלַת תְּלַת לְכָל סְטֵר
וְדָא אִיהוּ רִזָּא דָּאָת יו"ד נְקוּדָה חֲדָא, וְאַף עַל
גַּב דְאִיהִי נְקוּדָה חֲדָא, דְיִינְקָא דִילָהּ, רִישָׁא
לְעִילָא, וְקוּצָא לְתַתָּא, וְשִׁיעוּרָא דִילָהּ תְּלַת
נְקוּדִין כְּגוּוּנָא דָּא וְעַל דָּא אֲתַפְּשֻׁטוּתָא
לְאַרְבַּע סְטְרִין, תְּלַת, תְּלַת לְכָל סְטֵר אִיהִי
תְּשֻׁעַ וְאִיהִי תְּמַנְיָא. וְאַלִין אִינוּן סְמִכִין דְנִפְקִין
מְרִזָּא דְבוּצִינָא, לְמַהוּי סְמִכִין לְאָת יו"ד,
וְאַלִין אֲקִרוּן רְתִיכָא דִילָהּ. וְלֹא קְיִימִין
בְּשָׂמָא, בַּר בְּרִזָּא דְתְשֻׁעַ נְקוּדִין דְאֹרִייתָא.

וְכַרְוָא דְסַפְרָא דְאָדָם, אֲתַפְּלָגוּ אֲלִין תְּשֻׁעַ
דְאִינוּן תְּמַנְיָא, בְּצִרוּפָא דְאַתּוּן
דְשָׂמָא כְּדִישָׂא, לְצִרְפָּא לֹון וְלִיחֲדָא לֹון בְּכָל
אִינוּן גְּוֹוִינִין, כַּד נְטֻלִין אֲלִין תְּמַנְיָא דְאִינוּן
תְּשֻׁעַ, נְהִרִין בְּנִהִירוּ דָּאָת ׀ בְּרַבּוּעָא, וְאַפִּיק
נְהִרִין תְּמַנְיָא, (כ"א תְּמַנְיָא אֲתִיבִין) אֲתַחֲזִין וְאַתּוּן

רִאשׁוֹנָה שְׁעוּמְדַת עַל תְּשֻׁעָה
עֲמוּדִים הַמְעֲמִידִים אוֹתָהּ. וְהֵם
עֲמוּדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם,
כְּמוֹ שְׁהַסּוּף שֶׁל הַמַּחְשָׁבָה, נְקֻדָּה
אֲחֻרֹנָה, עֲמוּדַת לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי
הָעוֹלָם. חוּץ מִזֶּה שְׂדֵה זָכֹר, וְזוֹהִי
נְקֻבָּה.

זוּו עֲמוּדַת בְּלֵי גּוּף, וְכֹאשֶׁר
עֲמוּדַת בְּלִבוּשִׁים שְׁמַתְלַפֵּשֶׁת
בָּהֶם, הִיא עֲמוּדַת עַל תְּשֻׁעָה
עֲמוּדִים, בְּסוּד שֶׁל הָאוֹת ׀ בְּלֵי
עֵגוּל. וְאַף עַל גַּב שְׂאוֹת ס' הִיא
בְּעֵגוּל וְעֲמוּדַת בְּעֵגוּל, אֲבָל בְּסוּד
שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַחִקּוּקוֹת תּוֹךְ נְקֻדוֹת
שֶׁל אוֹרוֹת שֶׁל מַעְלָה, הֵם בְּרַבּוּעַ,
וְשֶׁל מַטָּה הוּא בְּעֵגוּל.

זֶה הַרְבּוּעַ הוּא עֲמוּד בְּשִׁיעוּר שֶׁל
תְּשֻׁעַ נְקֻדוֹת, שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל צֶדֶד.
וְהֵם בְּשִׁיעוּר שֶׁל חֻשְׁבוֹן שְׂמִנָּה
נְקֻדוֹת, וְהֵם תְּשֻׁעַ. וְאַלּוּ הֵם
שְׁעוּמְדִים מְסוּד שֶׁל הַנֵּר בְּרַבּוּעַ
בְּתְשֻׁעָה עֲמוּדִים לְאוֹת יו"ד,
נְקֻדָּה אַחַת. וְאַלּוּ הַתְּשֻׁעָה הֵם
שְׂמִנָּה בְּסוּד שֶׁל אוֹת ׀ בְּרַבּוּעַ,
כְּמוֹ זֶה: (צִיּוּר לְמַעְלָה) שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ
לְכָל צֶדֶד, וְזֶהוּ סוּד הָאוֹת יו"ד,
נְקֻדָּה אַחַת. וְאַף אֵף גַּב שְׂהִיא
נְקֻדָּה אַחַת, הַצְּנִינָה שְׂלָה - רִאשׁ
לְמַעְלָה, וְקוּץ לְמַטָּה. וְהַשְּׁעוּר
שְׂלָה שְׁלֹשׁ נְקֻדוֹת כְּדִגְמָא זוּ: וְעַל
כֵּן הַתְּפִשְׁטוּתָהּ לְאַרְבַּעַת צְדָדִים,
שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל צֶדֶד, הִיא תְּשֻׁעַ
וְהִיא שְׂמִנָּה. וְאַלּוּ הֵם הַעֲמוּדִים
שְׂיֹוצִיאִים מְסוּד הַנֵּר לְהִיּוֹת
עֲמוּדִים לְאוֹת יו"ד, וְאַלּוּ נְקֻדָּאִים
מְרַכְּבָה שְׂלָה. וְלֹא עֲמוּדִים בְּשֵׁם,
רַק בְּסוּד תְּשֻׁעַ נְקֻדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.
וּבְסוּד שֶׁל סַפְרוּ שֶׁל אָדָם נְחָלְקוּ
אֵלּוּ הַתְּשֻׁעַ שְׁהֵן שְׂמִנָּה, בְּצִרוּף
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, כְּדִי
לְצַרֵּף אוֹתָן וְלִיחַד אוֹתָן בְּכָל אֵלּוּ
הַצְּנִינָתוֹת כֹּאשֶׁר נֹוסְעוֹת אֵלּוּ
הַשְּׂמִנָּה שְׁהֵן תְּשֻׁעַ, מְאִירוֹת

תשעה. ואתפלגן לתתא לנטלא כל משכנא. ואינון צרופא דשמא קדישא, ברזא דשבעין ותרין אתוון מחקקון, דנפקי מרזא דתלת גוונין, ימינא ושמאלא ואמצעיתא. וכלא מרזא דתלת נקודין, ::::: שיעורא דאת יו"ד, דאיהי לד' סטרין, ואינון תמניא נקודין, ואינון תשע נקודין, ואינון תריסר נקודין עלאין. ג' ג' לכל סטר וסטר, ומתכא נחתין לתתא בתריסר לשית סטרין. וכד אתחקקון תריסר אלין בשית סטרין, אינון שבעין ותרין שמהן, רזא דשמא קדישא דשבעין ותרין דאינון שמא דא קדישא.

וכדא איהו סליק ברעותא, דסמיכו דמחשבה באינון סמיכין דאת יו"ד, ועל דא אתוון בצרופייהו, תלת תלת בכל צרופא דיליה, בגין לסלקא ברעותא דאת י', דתלת נקודין, כמה דאתמר, ועל דא לא אסתליק בסליקו דצרופא, אלא מעקרא ושרשא דרזא דאלין סמיכין, דסמיכין לאת י' רזא דאת ס' ברבועא, תשעה נקודין, תמניא נקודין, תריסר נקודין, שבעין ותרין נקודין. אשתכח, דכל רזא דשמא קדישא, קיימא באת י', וכלא רזא חדא, וקיימא ברזא דבוצינא, כמה דאתמר למעבד סמיכו לכל את ואת. ואינון סמיכין אינון רתיכא דלהון, דכל את ואת, כמה דאתמר.

רזא תגנינא, את חמשה, דקיימא על חמשה סמיכין, דסמיכין לה, דנפקין מרזא דבוצינא, פד אתפנש לאסתלקא לעילא, מרזא דמשחתא. את דא היכלא קדישא אקרי, לגו, נקודה דקאמרן. וכלא איהו ברזא

מסוד המדה. אות זו נקראת היכל הקדוש, ובתוכה הנקודה

באור של אות ס סתומה ברבוע, ומוציא אורות שמונה (שמונה נראים) נראים ואותיות תשע. ומתחלקות למטה להנהיג את כל המשכן. ואלי הם צרוף של השם הקדוש בסוד של שבעים ושתים אותיות מחקקות שיוציאות מסוד של שלש צורות, ימין ושמאל ואמצע, והכל מסוד של שלש נקודות (צויר למעלה). שעור של אות יו"ד, שהיא לארבע צדדים, והן שמונה נקודות, והם תשע נקודות, והם ששים עשרה נקודות עליונות, שלש שלש לכל צד וצד, ומכאן יורדות למטה בשתים עשרה לששה קצוות. וכאשר נחקקות ששים עשרה אלו בשש קצוות, הם שבעים ושנים שמות, סוד השם הקדוש של שבעים ושנים שהם השם הזה הקדוש.

הכבר הוא עולה ברצון, שסמך המחשבה באלו שסומכים את האות יו"ד, ועל זה האותיות בצרופיהן - שלש שלש בכל צרוף שלו, בשביל לעלות ברצון של האות י' של שלש נקודות, כמו שאמרנו, ועל זה לא עולה בעלית הצרוף אלא מעקר ושרש של סוד של אלו הסומכים שסומכים לאות י', סוד של אות ס ברבוע, תשע נקודות, שמונה נקודות, י"ב נקודות, שבעים ושתים נקודות. נמצא שכל סוד של השם הקדוש נמצא באות י', והכל סוד אחד ועומד בסוד הנר, כמו שאמרנו, לעשות סמך לכל אות ואות. ואלו העמודים הם מרובה שלהם, של כל אות ואות, כמו שאמרנו.

הסוד השני - אות חמישית שעומדת על חמשה עמודים שסומכים אותה, שיוציאים מסוד הנר, כאשר נאסף לעלות למעלה שאמרנו. והכל הוא בסוד שאמרנו

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (ספח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (עיינו קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (עיינו פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוּא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוּא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בואו וטלו חלק בהפצת הזוהר הקדוש

רוצים ארוקיר אידיד? ארצוניק אמעב אבר מצוב? אחמנע?
אלאח ביוק רבאלרת? וכדומה..

ספר הזוהר

קול הזוהר

שיעורים בזוהר היומי

0722-990044